

Kunst in de Kerk

MAGAZINE

VERBORGEN SCHATTEN
VAN KELDER TOT ZOLDER
2025

STILTE
IS DE RUIMTE
WAAR DE ZIEL
ADEMHAALT EN
IDEEËN GEBOREN WORDEN

Beste vrienden,

Welkom bij de vierde editie van 'Kunst in de Kerk' in Itegem.

Opnieuw een bijzondere prestatie – niet alleen omdat alles in amper twee dagen een plek kreeg, maar ook omdat er opnieuw sterke, verrassende werken werden gevonden én gemaakt.

Zoals het thema van 2025 vraagt, toont de kunstkring verborgen schatten – van kelder tot zolder. Werken van eigen bodem, uit de persoonlijke archieven van de kunstenaars, maar ook uit de rijke krochten van deze Sint-Guibertuskerk. Er is werk uit Itegem, Antwerpen en zelfs Friesland. En wie weet, misschien zou Michelangelo zijn muts afnemen als hij naar ons kerkplafond keek.

*Twee jaar geleden ontdekten we tijdens het **Kunst in de Kerk**-sofagesprek hoe sterk kunst en spiritualiteit met elkaar verbonden zijn. Dit jaar voelen we dat opnieuw en nog intenser. Kunstenaars laten zich raken door de natuur, zoeken de stilte op – hun eigen, innerlijke stilte – en creëren van daaruit. Vanuit dat woordeloze, beeldloze begin groeit iets unieks: de eerste lijn, de eerste kleur, de eerste vorm. Dat is een spirituele ervaring. Of wat denk jij?*

Wij zijn hier. Jullie zijn hier. De kunst is hier. En we hebben gasten: Daan Ceulemans, onze nieuwste Dichter bij de Nete (2025-2026), en Femke Aubroeck, Dichter bij de Nete van 2021 tot 2022. Onze vrienden van vzw Den Draai, die dagelijks strijden tegen armoede. Schrijver Erik Vlamincx leest voor uit 'Dikke Freddy forever'. Muzikanten Jan Durnez en Dirk Vanderroost zingen samen met ons. Vera Michaux, van Klimaatmakers van Heist en Grootouders voor het Klimaat, brengt een verklarende samenspraak: 'Wat is er mis met het weer?'. En tot slot: onze fanfare De Eendracht, met het nieuwe zomerrepertoire.

Veertien dagen lang wordt Itegem kerk een plek van ontmoeting, schoonheid en verstillen en... feest! Een plek om te beleven. Een place to be.

Vanwege de hele kunstenaarsgroep: geniet ervan!

*Hartelijke groeten,
Piet*

COLOFON

Sint-Guibertus Kerk
Sint-Guibertusplein 21
2222 Itegem

verantwoordelijke uitgever
Piet Van Pelt
pietvanpeltster@gmail.com
+32 477 770 682

Jaargang 4, nummer 4
2025
Verzonden aan de KBR
Kelzerslaan 4, 1000 Brussel

redactie
Vera Michaux
Piet Van Pelt

eindredactie
Piet Van Pelt

vormgeving & copywriting
Kara Van Pelt

beeld
Wim Van Eesbeek

Drukdienst Heist-op-den-Berg

5 - ALIA ZAINOULLINA

azainoullina@gmail.com

6 - AMELIA WILLEMS

amelia.willems@telenet.be

7 - FRÉDÉRIQUE RENUIT

info@ateliergrisdegris.net

10 - GERT JAN SLOTBOOM

gjslotboom.ijlst@gmail.com

11 - XAVIER STORMS

x.storms@hotmail.com

12 - LEA EULAERS

lea.eulaers@hotmail.com

13 - LUDO VANGENECHTEN

ludo.vangenechten@hotmail.com

14 - MARC GALICIA

maro.micli@gmail.com

15 - MARIOLINA ABENANTE

maria.abenante@telenet.be

16 - MONIQUE HOUTHOOFD

houthoofdmon@gmail.com

17 - THE BOOK OF OURS
INFO@ATELIERGRISDEGRIS.NET

19 - PETER DE MARREZ

peterdemarrez@hotmail.com

20 - SABINA HEYLEN

sabinaheylen@live.be

21 - PIET VAN PELT

pietvanpeltster@gmail.com

23 - DE RESTAURATIE VAN
DE ROZENKRANSMEDAILLONS

25 - STEYE VERMUNICHT

steye.vermuncht@hotmail.com

26 - WALTER DEMEERLEER

27 - OPENING EXPO

28 - ZWITSERSE GARDE

29 - DAAN CEULEMANS
DICHTER BIJ DE NETE 2025 - 2026

daanceulemans@hotmail.com

30 - FEMKE AUBROECK
DICHTER BIJ DE NETE 2021 - 2022

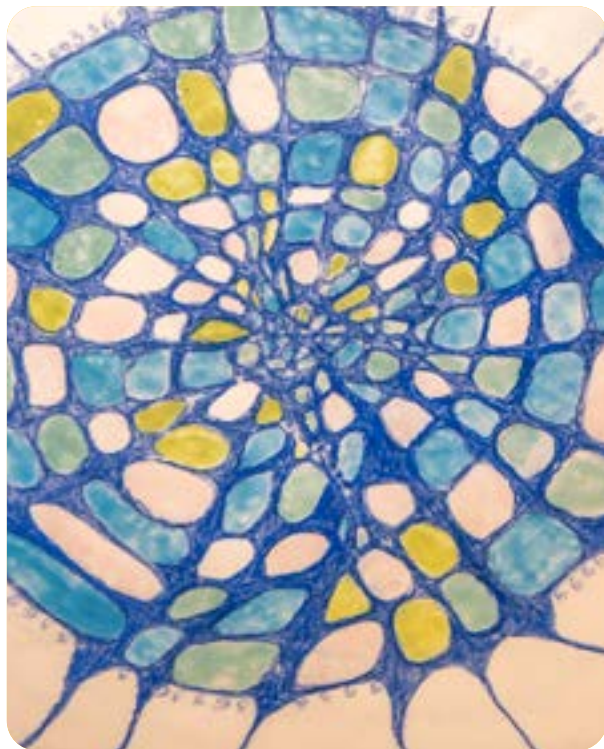
femkeaubroeck@hotmail.com

31 - PROGRAMMA

33 - DANKWOORD

34 - ONZE VRIENDEN VAN VZW DEN DRAAI

Als keramiste werkt **Alia Zainoullina** bijna dagelijks in haar atelier – een plek waar creativiteit en vakmanschap samenkomen. Daar experimenteert ze met vormen, texturen en ideeën, en geeft ze leven aan unieke objecten in porselein, klei en papierporselein.

Elk stuk is handgemaakt en met liefde vervaardigd, ontstaan uit een zorgvuldig proces van draaien, gieten, opbouwen en glazuren – met oog voor detail en gevoel voor esthetiek.

Alia's porseleinen creaties herken je aan hun opvallende transparantie: ze zijn zó fijn en dun dat het licht er subtiel doorheen speelt. Dat zorgt voor verrassende, poëtische effecten en geeft elk object een eigen verhaal.

Haar stijl laat zich het best omschrijven als dromerig, speels en kleurrijk – het resultaat van een eindeloze nieuwsgierigheid naar wat keramiek allemaal kan zijn.

Amelia Willems verkent al van jongs af de kracht van creativiteit. Haar oeuvre beweegt zich tussen realisme en abstractie, en vertrekt vaak vanuit observaties van de natuur en de menselijke figuur. Wat ze maakt, ontstaat niet uit een plan, maar uit een gevoelig proces van zoeken, voelen en verbeelden.

Kenmerkend voor Amelia's werk is een poëtisch spel met vorm, kleur, licht en emotie. Haar schilderijen en aquarellen tonen een levendige toets en een grote vrijheid van benadering, vaak met warme aardetinten, blauwe schakeringen en af en toe een verrassende rode toets.

Ook in haar beeldhouwwerk blijft die innerlijke beleving centraal staan. In het liggend naakt (afbeelding links) laat Amelia een menselijke figuur zien in een houding van overgave en rust, maar ook van onmacht. Het werk ademt kwetsbaarheid en verstillung, en raakt aan universele thema's als lijden, verlies en troost.

Hoe beïnvloedt de plek waar je leeft jouw leven, en hoe beïnvloed jij de omgeving waarin je verblijft? Voel je je ermee verbonden, of wil je net meer controle over die plek? Deze vragen liggen aan de basis van de recente werken van **Frédérique Rennuit**.

Tijdens een art residency in Japan ontstond de reeks **Sashiko Mendings**: beelden uit het platteland waar ze woont en zich terugtrekt. In die beelden verwerkt ze haar persoonlijke interpretatie van sashiko, een Japanse borduurtechniek, als poging om de relatie tussen mens en natuur te herstellen of opnieuw in balans te brengen.

Voor deze vierde editie van **Kunst in de Kerk** creëerde Frédérique het werk 'Wortels', uitgevoerd op voile. De fragiele transparantie van het materiaal en de ritmiek van de borduurpatronen versterken het thema van verbondenheid met de aarde, met tijd, met oorsprong.

Sashiko vindt zijn oorsprong in de Edo-periode (1603–1867) en werd gebruikt door vrouwen uit boeren- en vissersgemeenschappen om versleten kleding te herstellen met lagen oude stof. Uit noodzaak ontstond zo een traditie waarin duurzaamheid en schoonheid hand in hand gingen. Natuurelementen zoals bladeren, wolken en water werden gestileerd in patronen die niet alleen verstevigden, maar ook betekenis gaven. Vandaag staat sashiko symbool voor eenvoud, hergebruik en een esthetiek doordrongen van symboliek.

Frédérique is ook bezieler van **The Book of Ours**, het collectief kunstproject dat artistieke dialoog op gang brengt tussen de deelnemende kunstenaars van Kunst in de Kerk. Elke editie is het resultaat van een vrije wisselwerking, waarin kunstenaars elkaars werk aanvullen met respect en nieuwsgierigheid. De vier bestaande exemplaren zijn te bekijken in onze Sint-Guibertuskerk.

Gert Jan Slotboom heeft door de jaren heen een krachtig en consistent schilderoeuvre opgebouwd. Hij werkt bij voorkeur in reeksen, waarin thema's als verwondering, desolaatheid en eenzaamheid terugkeren. Zijn blik is die van een buitenstaander: observerend, soms afstandelijk, maar steeds met een ondertoon van mededogen.

In zijn werk speelt steeds een subtiële spanning: tussen schoonheid en beklemming, verstilling en intensiteit. Slotboom laat figuren zien die zich lijken terug te trekken uit de wereld, of zich er net moeizaam toe proberen te verhouden. Vaak is de mens slechts half aanwezig, anoniem, naakt en kwetsbaar – een universeel symbool van sterfelijkheid.

Zijn sobere kleurgebruik en minimale ingrepen versterken het gevoel van ruimte en stilte. Elk schilderij wordt zo een verstilde scène die aanzet tot reflectie. Zijn stijl laveert tussen realisme en abstractie, met een sterke nadruk op sfeer en innerlijke beleving.

Naast schilder is Slotboom ook dichter. Zijn poëzie deelt dezelfde gevoeligheid als zijn beeldend werk: ingetogen, gelaagd en confronterend in zijn eenvoud.

De meest directe en snijdende verwijzing naar **hoop** zie je in de twee samengestelde kunstwerken van **Xavier Storms**.

Het beeld (links) toont twee metalen kisten en bijhorigheden van zijn vader die hij bij zich had bij zijn terugkeer, bevrijd door de para's, uit Congo terwijl de kleine Xavier bang afwachtte of zijn vader nog leefde.

De twee beelden onderaan zijn onderdelen van een interactief werk waarbij de bezoeker moet knielen en, geconfronteerd met zichzelf, de vraag stelt: 'Ben jij een pelgrim van de HOOP?'. In bronzen beeldjes beeldt hij de verschillende vormen van antwoord uit. Kniel!

Het werk van Xavier draait rond emotie – in houding, blik, en materiaal. Zijn bronzen figuren, portretten en installaties vertrekken steeds vanuit een innerlijke beleving: gevoelens die hij zelf ervaart of waarneemt bij anderen. Elk beeld draagt een persoonlijk verhaal, maar blijft tegelijk open voor nieuwe betekenissen.

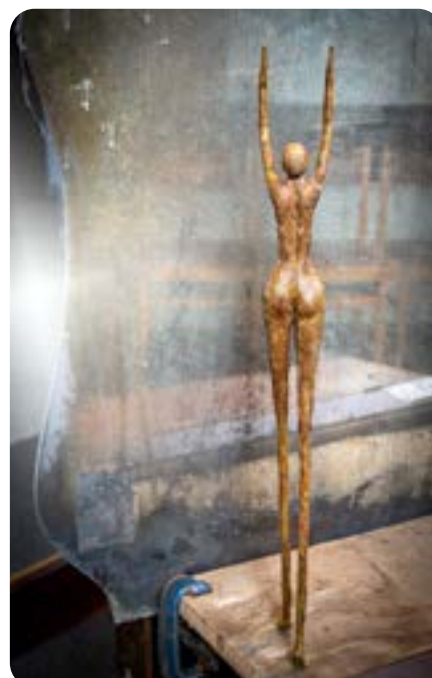
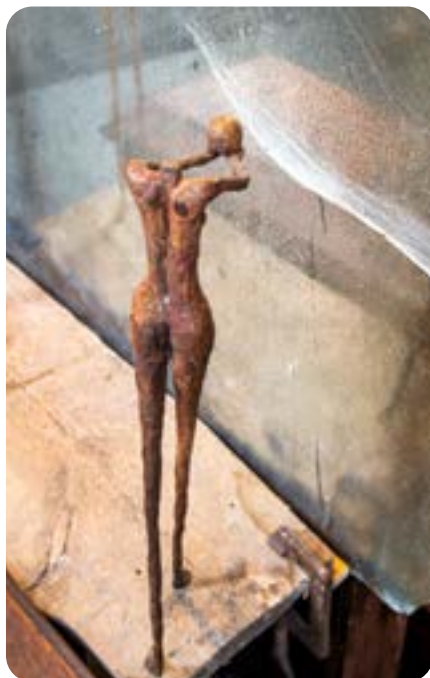

Lea Eulaers is een expressieve schilderes die met krachtige penseelstreken filmische beelden creëert. Haar werk is vol beweging en spanning, en roept vaak een bevreemdende sfeer op. In haar recente reeks '**Kobalt**' verbindt ze die beeldtaal met scherpe maatschappijkritiek.

De titel verwijst naar de grondstof die onmisbaar is voor de productie van herlaadbare batterijen.

Grote mijnbedrijven in Congo breiden hun kobalt- en koperwinning drastisch uit, vaak ten koste van de lokale bevolking en met een verwoestende impact op het milieu. Tegelijk is kobalt ook de meest intense blauwe kleur – een pigment dat in Lea's werk voor felle contrasten en symbolische lading zorgt.

De schilderijen in deze serie tonen hoe de schoonheid van het materiaal wringt met de destructieve realiteit van zijn oorsprong. Zo nodigt Lea de toeschouwer uit tot reflectie over de prijs van technologische vooruitgang, en de impact ervan op mens en aarde.

Die openheid is essentieel. Xavier wil tonen en ook verbinden. Hij hoopt dat de toeschouwer niet alleen kijkt, maar geraakt wordt – en in dialoog gaat met het werk. Wat begint als een individueel gebaar van de maker, krijgt zo een nieuwe lading door de blik van wie het ziet.

In elke expressieve vorm, in elke ingetogen houding of ingehouden beweging, ligt een uitnodiging besloten: om te voelen, te herkennen, en misschien zelfs iets van jezelf terug te vinden.

Ludo Vangenechten werkt vanuit nieuwsgierigheid en onderzoek. Voor hem is het uitdiepen van materialen, technieken en thema's een voortdurend leerproces. Zijn praktijk vertrekt vanuit dagdagelijkse waarnemingen, maatschappelijke prikkels of poëtische indrukken, maar leidt telkens naar iets onverwachts.

Hij laat zich verleiden door de fusie van beeldtaal en betekenis, experimenteert voorbij het surreële, en zoekt bewust het spanningsveld op tussen verwarring en herkenning. Ludo maakt het de toeschouwer niet gemakkelijk: zijn beelden zijn bevreemdend, gelaagd, uitdagend. Hij stelt niet het verhaal voor, maar nodigt uit tot het vinden ervan.

In een wereld die vaak streeft naar eenvoud, kiest hij radicaal voor gelaagdheid, complexiteit en overdaad. Want, zoals hij zelf zegt:

“Meer is meer, en minder is saai.”

Voor **Marc Galicia**, ook bekend als Maro Micli, is ‘verborgen schatten van kelder tot zolder’ meer dan een thema – het is een levenslijn. Die draad, met zijn ijkpunten in jaartallen en herinneringen, weeft zich door zijn werk en vormt de kern van zijn beeldend universum.

Marc schildert om grip te krijgen op zijn familiegeschiedenis, op wat geweest is, vergeten of verdrongen. Oude foto's, tekeningen en voorwerpen van de zolder vormen zijn bronmateriaal: tastbare resten van persoonlijke én collectieve beleving – tot ver voorbij zijn eigen geboorte.

De handeling van verzamelen, herinterpreteren en verbeelden is zowel indringend als bevrijdend. Zijn werk is een zoektocht naar inzicht, maar ook een ode aan het niet-weten, aan het vermoeden en aan de verbeelding. Met durf en fantasie creëert hij beelden die tegelijk documentair en dromerig zijn.

Wie zijn draad volgt, komt terecht in een wereld vol echo's, flarden en gezichten – het universum van een van de laatste Gelaskes.

Diversiteit is goud

Negen schilderijen: acht zijn bijna identiek, één springt eruit door zijn basiskleur – goud.

'Diversiteit is goud' geldt voor mensen, voor dieren, voor planten en zelfs voor sterren. Diversiteit is een meerwaarde. Er hoeft niets aan toegevoegd te worden.

Emoties

Elke emotie heeft zijn eigen kleur, zijn eigen reliëf, zijn eigen nuances.
Elke kleur heeft zijn lichte en donkere punten.
Elke punt is leven!

Een moment

Eén moment – en het leven bevriest in de tijd: mensen, huizen, persoonlijke bezittingen, dagelijkse voorwerpen, emoties en wanhoop.

Pompeii: de onsterfelijke stad, bedolven onder de vernietigende kracht van de Vesuvius, en in haar glorie teruggegeven aan de mensheid.

Alsof ik nog steeds hun stemmen hoor.
Alsof ik de kleuren – oker, rood, groen – zie.
Alsof ik de geuren opnieuw ruik...

Monique Houthoofd wekt maskers en figuren tot leven met een unieke combinatie van schilderkunst en textiel. Door het toevoegen van driedimensionale elementen – zoals bloemen, haren, stoffen of glanzende details – krijgen haar personages een sterk expressief karakter.

Elk masker is een hybride wezen: deels mens, deels droombeeld. Een zilverkleurig gezicht bloeit open in bloemen en kanten vleugels; een demonisch masker krijgt hoorns, een baard en priemende ogen. De grens tussen verf en materiaal, tussen fantasie en werkelijkheid, vervaagt volledig.

Monique speelt bewust met vervreemding en theatrale overdaad. Haar werk daagt de toeschouwer uit om verder te kijken dan de vorm – naar het verhaal erachter. Een verhaal dat niet wordt opgelegd, maar wacht om ontdekt te worden.

THE BOOK OF OURS EDITIE IV

EEN GEDEELD KUNSTBOEK
WAARIN BEELDEN, WOORDEN EN INTUÏTIE
ELKAAR RAKEN.
ONTSTAAN VANUIT ONTMOETING,
GEGROEID IN VRIJHEID,
GEDRAGEN DOOR VERBINDING.
TELKENS ANDERS, TELKENS SAMEN.

Aan de basis van **The Book of Ours** ligt een verlangen naar verbinding tussen kunstenaars. Tijdens een vorige editie van Kunst in de Kerk zette **Frédérique Rennuit** dit idee in gang: een gezamenlijk boek, een ruimte op papier waar beelden, gedachten en sporen elkaar mogen kruisen. Sindsdien ontstonden er ook in deze editie samenwerkingen – sommige zichtbaar, andere subtiel aanwezig. Je vindt ze onderweg, als je goed kijkt.

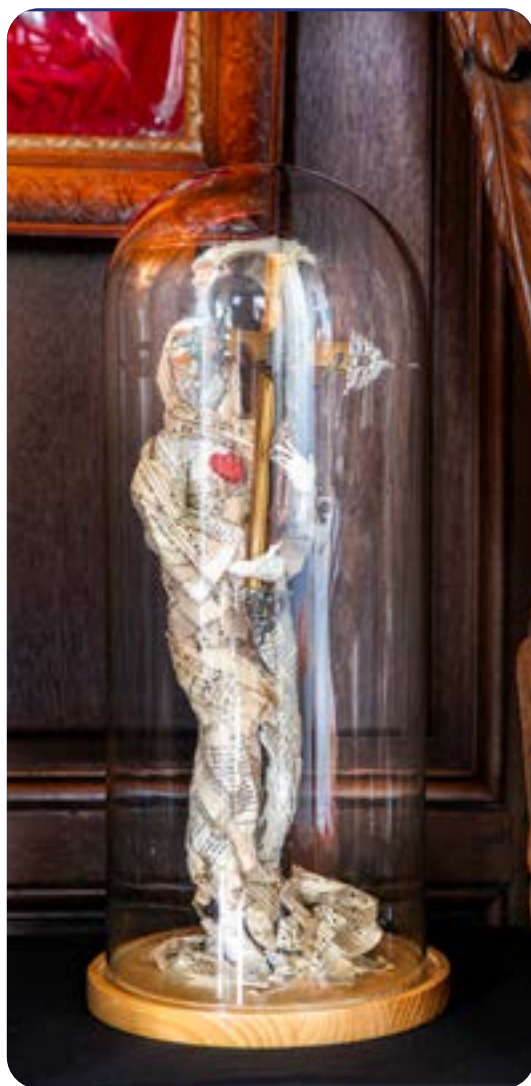
Want niets ontstaat op zichzelf. Al 5000 tot 6000 jaar geleden verzamelde de mens zich rond kampvuren. Daar werden verhalen gedeeld – wijs, sappig, troostend – en telkens opnieuw verteld. Wat mondeling begon, vond zijn weg naar papyrus en perkament, en groeide uit tot teksten die generaties overschreden: van de Tora tot het Nieuwe Testament, van poëzie tot persoonlijke gebeden.

In de Middeleeuwen lieten leken hun favoriete teksten samenbrengen in rijk versierde boeken – getijdenboeken, *books of hours* genoemd. Deze bundels van tijd, taal en devotie vormden persoonlijke schatten én culturele erfstukken.

Met een knipoog naar die traditie nodigt Frédérique de kunstenaars van deze tentoonstelling uit om samen te werken aan *The Book of Ours* – een gedeeld kunstboek, een sporenboek. In deel IV worden beelden, handschriften en intuïtieve toevoegingen met elkaar verweven, zonder vastomlijnd plan, maar met een openheid die uitnodigt tot ontmoeting.

Dit is geen boek om lineair te lezen, maar om in te dwalen. Een ruimte waar geen bladzijde op zich staat, en elke bijdrage een antwoord is op wat eraan voorafging – of een vraag aan wat nog zal komen.

Voor **Peter De Marrez** begint het vaak bij het boek. Niet het heilige exemplaar, maar het afgedankte, dubbele, vergeten boek uit de bib van KU Leuven, waar hij werkt – pal naast het keverbeeld van Jan Fabre. Vanuit dat symbolische startpunt, wetenschap, ratio, verzamelwoede, creëert hij beeldverhalen met papier als bouwstof en inhoud als inspiratiebron.

Zijn figuren – vaak geletterde mensen, lezend, tastend, zoekend – balanceren tussen speelse scènes en existentiële reflecties. Ze zijn opgebouwd uit gescheurde pagina's en geworteld op sokkels die ooit zelf een boek waren. Het is een ode aan de kracht én de grenzen van rationaliteit in de westerse wereld.

Het gedrukte woord is nooit ver weg: oude wetenschappelijke literatuur vormt de koude, analytische achtergrond waartegen Peters poëtische verbeelding zich afzet. Zo ontstaat een dialoog tussen ratio en verbeelding, tussen informatie en intuïtie.

In het werk 'Sint Ontkommer' bijvoorbeeld (links), wordt een legende tot leven gebracht van een niet-bestaande heilige, een bebaarde prinses, ontstaan uit een misverstand. Een beeld dat even aandoenlijk als kritisch is, en dat, zoals veel van Peters werk, uitnodigt tot een glimlach én een gedachte.

Sabina Heylen schildert met het hart in de hand. Alles begint bij emotie – rauw, puur, ongefilterd. Haar penseel volgt de storm van het gevoel, zonder omwegen, zonder opsmuk.

In haar piëta's komt die emotie tot een krachtig beeld: verdriet, overgave, troost. De figuren zijn intens, de kleuren geladen, de penseelstreken direct en voelbaar. Sabina schildert wat ze voelt, en nodigt de toeschouwer uit om dat ook te doen.

Haar werk raakt omdat het niet probeert te behagen. Het wil iets wezenlijks tonen – zonder woorden, maar met alles wat verf en doek kunnen dragen.

Kunstenaar **Piet Van Pelt** schildert realistisch en symbolisch-surrealistisch. Zijn werk vertrekt vaak vanuit oude verhalen die diep ingebed zitten in onze cultuur, zoals het bijbelse verhaal van Adam en Eva. Dat verhaal verbeeldt hij met een compactheid aan interpretaties die aansluiten bij hoe wij vandaag denken over oorsprong, macht en mens-zijn.

In Piets' drieluik zie je links Eva en rechts Adam, in een herwerking van een oeroud Syrisch verhaal. Adam draagt sporen van een post-industriële samenleving,

Eva is natuurlijker voorgesteld, met een maanmasker. "La lune est une menteuse," zegt men – de maan is slechts een weerspiegeling van het zonlicht, zoals vele waarheden ook slechts spiegelingen zijn. De slang spreekt Eva aan, verleidt haar met kennis en belooft inzicht in de werking van de wereld. Een verlangen dat nog steeds leeft: de droom om als mens alles te begrijpen en te beheersen – onszelf inbegrepen.

Op het middenpaneel zien we een piëta: een gestorven Jezus, omringd door intieme vrienden, achtergelaten na de marteling en kruisiging als 'oproerkraai' en bedreiging voor het Romeinse gezag. Op het rechter paneel staat bij de Adam het Lam Gods, symbool voor de nieuwe mens.

Piet voegt ook zichzelf toe aan het verhaal. Met hoed en colaatje zit hij naast een straatarme Afghaanse met een fototoestel. Beiden nodigen de kijker uit om erbij te komen zitten, brood te breken, wijn te drinken, en het gesprek aan te gaan over wat dit alles voor ons vandaag nog betekent (detail picknickmand rechts).

Piet toont hier verschillende stadia van het middenpaneel van zijn drieluik. Je ziet hoe het beeld gegroeid is: van een eerste schets, over ruwe verfopbouw, tot een meer uitgewerkte compositie.

Die tussenfasen geven inzicht in zijn denkproces – hoe beeld en betekenis langzaam samenkomen op het doek. Ze tonen ook hoe hij zoekt, schuift, en telkens opnieuw de juiste vorm probeert te vinden voor wat zich moeilijk laat vatten.

Onderaan rechts op deze pagina wordt een detail getoond uit een van de zijpanelen, waarin het Lam Gods centraal staat. Dit klassieke symbool van overgave, opoffering en verlossing is diep verankerd in de christelijke beeldcultuur. De picknick

Bij Piet krijgt dit symbool een eigen, persoonlijke invulling – als figuur van hoop, maar ook van kwetsbaarheid. Het verwijst naar het verlangen naar een ander mens-zijn, een nieuwe manier van bestaan, die niet bouwt op macht of controle, maar op verbinding en overgave.

Piet laat een thema niet los. Hij denkt diep, graaft door, en verliest zich soms in teksten of beelden – maar steeds vanuit de overtuiging dat alles verbonden is. Zijn werk is een zoektocht naar de levensbron die ons allen verbindt. Kunst als denken, geloven, verbeelden en twijfelen tegelijk.

DE RESTAURATIE VAN DE ROZENKRANSMEDAILLONS

DE VERBORGEN SCHATTEN UIT DE KERKCOLLECTIE IN ERE HERSTELD

De vijftien mysteries van de Rozenkrans vormen een eeuwenoud meditatief gebed, waarbij telkens een belangrijk moment uit het leven van Jezus en Maria wordt overwogen.

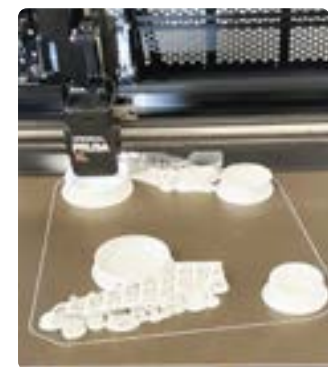
Ze zijn onderverdeeld in drie reeksen: vijf blijde, vijf droeve en vijf glorieuze mysteriën. Die laatste reeks bevat ook het Pinkstermysterie: de neerdaling van de Heilige Geest over Maria en de apostelen.

In 1779 schilderde Dionys Rom een volledige reeks van vijftien medaillons met deze mysteriën voor het O.L.V.-altaar in de Sint-Guibertuskerk te Itegem. In 1953 verdwenen ze abrupt uit het kerkinterieur. Pas in 1995 keerden ze terug – beschadigd, zonder spieramen of omlijsting, maar nog steeds visueel krachtig.

Onder leiding van docent **Sara Dewilde** werden meerdere medaillons recent gerestaureerd door studenten van de opleiding **conservatie en restauratie** aan de **Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen - DKO**. De studenten voerden een nauwgezette behandeling uit: oude vernislagen en verkleuringen werden verwijderd, lacunes opgevuld, de doeken gereinigd en opnieuw opgespannen. Zo werd de leesbaarheid en kleurintensiteit opnieuw zichtbaar.

Een bijzondere ingreep betreft de reconstructie van de oorspronkelijke omlijsting. Op basis van een archieffoto werd een halve houten kader uitgetekend. Van deze vorm werden 3D-replica's in kunsthars gemaakt, die verguld worden afgewerkt. Zo kunnen de schilderijen opnieuw gepresenteerd worden in de geest van hun oorspronkelijke samenhang.

3D-printer

BEDANKT SARA & TEAM!

De Pinkstermedaillons zijn meer dan historische kunstwerken: ze vormen de schakel tussen religieuze verbeelding, liturgische praktijk en hedendaagse zorg voor erfgoed. De restauratie maakt zichtbaar wat anders onopgemerkt zou verdwijnen – en toont de kracht van samenwerking tussen ambacht, onderzoek en bezieling.

Kunstenaar **Steye Vermunicht** is illustrator en muralist met een herkenbare, expressieve stijl. Zijn werk is kleurrijk, gelaagd en toegankelijk, met bijzondere aandacht voor sfeer, symboliek en lokale verankering.

In 2024 won hij de gemeentelijke wedstrijd voor een muurschildering in Heist-op-den-Berg. Zijn ontwerp, geïnspireerd op het thema '50 jaar Voddemet', is uitgegroeid tot een blijvend kunstwerk in de openbare ruimte. Je kan de mural bewonderen op de gevel van De Loods, Noordstraat 2, in het centrum van Heist.

Steye maakte voor 'Kunst in de Kerk' een opvallend werk aan het plafond, boven het gangpad. Deze plafondschildering trekt de blik naar boven en verrast met zijn dynamiek en detailrijkdom. Op de bijgevoegde beelden zie je zowel het werk in zijn geheel als enkele close-ups van de verfijnde elementen.

Walter Demeerleer schildert ideeën. Met penseel en verf zoekt hij naar beelden voor bijzondere hedendaagse problemen. Schilderen is voor hem een manier om dichterbij te komen bij wat er is, en bij wat nog moet komen.

Walters' werk raakt aan thema's als tijd en ruimte – bestaan die werkelijk, of zijn het menselijke uitvindingen? Door te schilderen denkt hij na, visueel, direct en tastbaar. Elk doek is een poging om vat te krijgen op de wereld, of op wat daar misschien buiten valt.

OPENING EXPO WELKOM

De tentoonstelling *Kunst in de Kerk - Verborgene schatten van kelder tot zolder* werd feestelijk geopend in aanwezigheid van vele kunstenaars en bezoekers. **Piet Van Pelt** sprak een warm openingswoord, waarmee hij de toon zette voor twee weken vol kunst, ontmoeting en verdieping.

ARTIST TALK

Tijdens deze korte talk ging gemeenteraadsvoorzitter Heist-op-den-Berg **Bernadette De Cat** in gesprek met enkele deelnemende kunstenaars over inspiratie, twijfel, maakprocessen en wat kunst kan betekenen voor maker én kijker.

DE MOOISTE 'GARDE'

Al drie edities lang begeleiden de wachters van onze **'Zwitserse Garde'** met statige flair de opening van Kunst in de Kerk. Wat begon als een knipoog naar traditie, is intussen uitgegroeid tot een geliefd ritueel dat telkens weer voor een feestelijke en bijzondere sfeer zorgt.

Monique Houthoofd naaide de kostuums met precisie en zorg – geen exacte kopieën van de Zwitserse Garde, maar een creatieve interpretatie met eerbied voor het origineel. **Jozef Van De Poel** ontwierp en maakte de hellebaarden: unieke stukken in koper, met subtiële LED-verlichting. Geen wapens, maar lichtbakens – symbolisch en ceremonieel.

Onze 'Garde' begeleidt de gastsprekers naar hun plek, houdt de wacht en geeft de opening een vleug grandeur.

Dank je wel aan deze bijzondere wachters, die ernst en speelsheid op zo'n mooie manier weten te verenigen.

DE DICHTERS

Ik zocht je overal
 Vooral dan daar
 Waar ik je niet kon vinden
 Ik zocht je in kelders
 En daalde af, trede na trede
 Trachtte ik me jou te herinneren
 Maar je bleef vaag
 En rook naar vocht
 Ik heb je verwaarloosd
 Je sinds lange tijd
 Niet meer bezocht
 En verwacht niets meer
 Niets minder
 Dan de leegte die je achterliet
 Niets anders dan een hunkering
 Naar de verwondering
 Die stof vergaart
 Na al die jaren
 Ik zocht je op zolders
 Waar dromen tot bedaren komen
 En elke trede kraakte
 Luider, kreunde onder mijn gewicht
 Ik zocht je daar
 In het schemerlicht
 En vond slechts
 Verweesde woorden
 Herschikte ze tot dit gedicht
 Dat jou spiegelt
 In mijn zoeken.

— Daan Ceulemans,
 Dichter bij de Nete, 2025-2026

Daan Ceulemans is dichter. In zijn werk zoekt hij de taal van de binnenkant: waar herinnering, verlies en verwondering elkaar raken.

Voor deze editie van het Kunst in de Kerk magazine schreef hij een nieuw gedicht, geïnspireerd door het thema: 'verborgen schatten van kelder tot zolder'.

Ik hoor het trillen van jouw stem
 Botsen tegen muren
 En zie hoe mijn gedicht
 Niet iets anders is
 Dan wat versplinterd
 In scherven aan mijn voeten ligt
 Ik spiegel mij
 En zocht jou daar

Ge zocht mij
 Zegt ge

Ik zocht je overal

Terwijl ik wachtte

Terwijl jij wachtte
 Ergens
 In de schaduw van voorbij

In de spelonken
 van 't verleden

Wou ik jou omlijnen
 Herschrijven
 Met de inkt van de tijd

Hebt ge spijt
 Dat ge wegging
 Destijds

Ik ging voort
 Jij bleef daar

Ge wist
 dat ik niet verderkon
 En toch gingt gij alleen maar door
 keekt ge niet meer om
 Geen enkele keer
 Maar
 Ge zijt er weer

Ik ben er weer

Ge zijt daar
 Met uw licht
 Alsof ge ramen
 Snijdt in mijn vel

En jij zwicht

Ik zwicht

Ik zocht jou

Ge zocht mij

En ik heb jou gevonden
 In wat gebroken is
 In deze open wonde

— Femke Aubroeck,
 Dichter bij de Nete 2021-2022

Ongefilterd. Luchthoofd. Zot van woorden.
 Liefst Schone. Zo omschrijft dichter
Femke Aubroeck zichzelf.

Voor dit magazine schreef ze een nieuw
 gedicht, geïnspireerd door het thema
 'verborgen schatten van kelder tot zolder'.
 Een poëtische afdaling in wat vergeten
 leek – en weer naar boven wil komen.

FEESTELIJKE OPENING EXPO KUNST IN DE KERK 2025

SAMEN VIEREN
ZA 31 MEI - 19U00
ITEGEM KERK

We openen Kunst in de Kerk 2025 feestelijk met muziek, speeches en een inspirerende avond vol ontmoeting. Bernadette De Cat gaat in gesprek met enkele deelnemende kunstenaars en we sluiten af met een receptie.

Een unieke gelegenheid om samen deze nieuwe editie in te zetten – welkom!

ERIK VLAMINCK LEEST ‘DIKKE FREDDY FOREVER’

LITERAIRE ONTMOETING
ZA 7 JUNI - 18U00
ITEGEM KERK

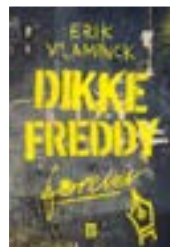
Schrijver en columnist **Erik Vlamincx** leest voor uit zijn nieuwste boek ‘Dikke Freddy forever’.

We kennen Dikke Freddy als de onverbeterlijke brieven schrijver met een gouden hart – scherp, ontwapenend en altijd raak. Een literaire stem voor wie zelden gehoord wordt.

Vooraf inschrijving verplicht

Standaard: €10 • Vrijtijdspas & studenten: €3 • Opbrengst ten voordele van vzw Den Draai.

Tickets via www.degebetenappel.be/boekpresentatie

SAMENZANG MET JAN DURNEZ & DIRK VANDERROOST

MUZIEK & SAMEN ZINGEN
VR 13 JUNI - 19U00
ITEGEM KERK

Een warme muzikale avond in de kerk, met Jan Durnez (gitaar & zang) en Dirk Vanderroost (trompet). Samen brengen ze sfeervolle liederen waarbij publiek en performers in samenzang verbonden worden.

Kom mee zingen, luisteren en genieten van muziek die raakt.

Iedereen welkom – **gratis toegang**.

WAT IS ER AAN DE HAND MET HET WEER DOOR VERA MICHAUX

LEZING
ZA 14 JUNI - 19U00
ITEGEM KERK

Iedereen ziet het, maar kijkt vaak weg. Tijdens deze lezing krijg je de nieuwste wetenschappelijke inzichten helder uitgelegd.

Wat is er precies aan de hand met het weer, wat kunnen we doen, en waarvoor zijn we eigenlijk bang? Kunnen we zelf iets veranderen of zijn we machteloos? Welke emoties roept dit op, en hoe gaan we daarmee om?

Kom langs en ontdek dat er wél iets aan te doen is. Samen informeren en praten is de eerste stap naar oplossingen.

Gesteund door Klimaatmakers Heist en Grootouders voor het Klimaat.

Iedereen welkom – **gratis toegang**.

De opbrengst van de drankverkoop gaat in naar vzw Den Draai.

FANFARE DE EENDRACHT – FINISSAGEFEEST

FEEST
ZO 15 JUNI - 11U00
ITEGEM KERK

Slotmoment van de tentoonstelling
‘Verborgene schatten van kelder tot zolder’

Kom genieten van het **feestelijke afsluitmoment** van **Kunst in de Kerk 2025** met **fanfare De Eendracht**. Ze brengen hun nieuwe zomerrepertorium – licht, verrassend en levendig – in de bijzondere akoestiek van de Sint-Guibertuskerk.

Aansluitend heffen we het glas tijdens een gezellige slotreceptie. Een muzikale én warme afsluiter van twee inspirerende weken kunst en ontmoeting.

Gratis toegang – iedereen welkom!

DANK U WEL

Een warme dank naar allen die meewerkten aan de tentoonstelling
‘Verborgten schatten van zolder en kelder’:

aan alle artiesten,

aan Frédérique Rennuit voor haar initiatief ‘The Book of Ours’,
aan Jan Durnez (samenhang, gitaar) en Dirk Vanderroost (trompet),
aan onze toegewijde wachters Alex Ooms en Jeffrey Jacobs,
aan Erik Vlamincx,
aan Leo Buts voor zijn historische rol als suisse,

aan iedereen die het technische gedeelte mogelijk maakte,
aan de mensen van de stoelen en van de drank,
aan de medewerkers van Den Draai vzw,
aan de gemeente Heist-op-den-Berg,
aan Bart Van den Brande en de collega’s van de drukdienst,
aan Leo Snijders voor zijn steeds bereidwillige hulp,
aan de kerkfabriek Sint-Guibertus,
aan Open Kerkendag,
aan Klimaatmakers Heist,
aan Grootouders voor het Klimaat,
aan Ecokerk,
aan fanfare De Eendracht,
aan Bernadette De Cat – “de artiesten hebben het laatste woord”,
en aan Kara Van Pelt voor het Magazine.

Dank aan iedereen die aanvoelt dat een tentoonstelling méér is dan een reeks
werken: een beleving die ontstaat uit creativiteit, visie en handen die samen
iets opbouwen. De tentoonstelling is een kunstwerk op zich – gedragen door
een team van doeners
en dromers.

Voel je iets voor Kunst in de Kerk?
Sluit je aan..
Geef je naam en gegevens door via
kunstindekerk@gmail.com of via 0477 77 06 82.

Foto: Luc Geenen

SAMEN TEGEN ARMOEDE

Den Draai vzw is een erkende vereniging in Heist-op-den-Berg die zich al jarenlang inzet
in de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. Vanuit hun werking in de Noordstraat
bieden zij niet alleen praktische ondersteuning, maar ook een veilige plek voor
ontmoeting, dialoog en solidariteit.

Armoede is geen keuze, maar een structureel onrecht dat elke dag opnieuw mensen
raakt. Den Draai kiest ervoor om die ongelijkheid niet te negeren, maar aan te pakken
– met concrete hulp, maar ook met warmte en menselijkheid. De vzw werkt samen met
mensen in armoede aan hun eigen verhaal, op hun tempo en met hun stem centraal.

Steun de vzw

Tijdens de evenementen van **Kunst in de Kerk** kan je de vzw steunen. Elke bijdrage
telt en daarom help je de organisatie door een ticket te kopen voor de avond met Erik
Vlaminck of iets te drinken tijdens deze activiteiten, de opbrengst gaat integraal naar
vzw Den Draai.

Samen maken we het verschil. Samen strijden we tegen armoede.

Meer info informatie over de organisatie vind je op de website: www.vzwdendraai.be

VERBORGEN SCHATTEN VAN KELDER TOT ZOLDER

St Guibertus Kerk, Sint-Guibertusplein 21, 2222 Itegem

